

„Prisforhøjelser, der skal anmeldes i henhold til afsnit III, må ikke sættes i kraft uden monopoltilsynets godkendelse.

Såfremt det under hensyn til indtjeningsforholdene indenfor en branche skønnes rimeligt, kan monopoltilsynet for branchen som helhed bestemme, at efter den 1. marts 1956 indtrådt eller indtrædende stigning i virksomhedernes *lønomkostninger* fremtidig skal bæres af virksomhederne.“

Som begrundelse herfor anførtes i bemærkningerne til lovforslaget:

„Efter de gældende bestemmelser i § 24 kan prisforhøjelser, der skal anmeldes i henhold til monopollovens § 6, jfr. § 7, stk. 2, ikke uden monopoltilsynets godkendelse sættes i kraft for sådanne varer og ydelser, som er opført på en af monopoltilsynet efter forhandling med vedkommende enkeltvirksomheder eller organisationer offentliggjort fortegnelse.

Ved fremsættelse af monopollovforslaget forudså man tilstande med nogenlunde rolige prisforhold og mente det derfor forsvarligt at begrænse gyldigheden af bestemmelsen til 1 år efter lovens ikrafttræden. Imidlertid er prisudviklingen forløbet væsentligt anderledes end forudset. Den senere tids prisstigninger i forbindelse med tendensen til fortsatte prisstigninger nødvendiggør, at monopoltilsynet fortsat kan have kontrol med prisforholdene, og at denne kontrol udvides til hele det af loven omfattede område.

Endvidere har man fundet det påkrævet at give tilsynet mulighed for at begrænse virkningerne af lønstigninger i sådanne tilfælde, hvor indtjeningsforholdene gør dette rimeligt. Tilsvarende bestemmelser har været optaget i tidligere prislove, senest i lov nr. 233 af 25. maj 1951.“

Ifølge lovforslaget skulle endvidere den nævnte lovs § 13 (angående adgang for monopoltilsynet til at foreskrive faktureringspligt overfor videreforskere samt mærkning eller skiltning med pris for nødvendige forbrugsvarer) udgå af loven. Begrundelsen herfor var, at bestemmelsen ville blive overflødig, hvis § 5 i det samtidig fremsatte lovforslag om indseende med priser gennemførtes (hvilket ikke skete).

Lovforslaget behandledes i folketinget sammen med forslag til lov om indseende med priser (jfr. herom nærmest foregående sag) og henvistes til samme udvalg som dette.

I betænkningen stillede socialdemokratiets og det radikale venstres udvalgsmedlemmer et af handelsministeren tiltrådt ændrings-